

۱۶۴- در اعتراف و تضرع به سوی خداوند ﷻ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِيُّ الْأَحْمَدِ وَأَهْلِهِ وَمُنْتَهَاهُ وَمَحَلُّهُ، أَخْلَصَ مَنْ وَحَدَهُ وَاهْتَدَى مَنْ عَبَدَهُ، وَفَازَ مَنْ أَطَاعَهُ، وَأَمِنَ الْمُعْتَصِمُ بِهِ.

سپاس خدای را سزاوار است که سرپرست سپاس و شایسته آن و سرانجام و محل آن است، اخلاص ورزید هر که او را یگانه دانست و هدایت یافت، هر که او را پرستید، و رستگار شد هر که فرمانبردار او گردید، و ایمن گشت هر که به او پناه گرفت.

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْثَنَاءِ الْجَمِيلِ، وَالْحَمْدِ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةً مِنْ خَضَعٍ لَكَ بِرِقَبَتِهِ، وَرَعَمَ لَكَ أَنْفَهُ، وَعَفَرَ لَكَ وَجْهَهُ، وَدَلَّلَ لَكَ نَفْسَهُ، وَقَاضَتْ مِنْ حَوْفِكَ دُمُوعَهُ، وَتَرَدَّدَتْ عَبْرَتُهُ، وَأَعْتَرَفَ لَكَ بِذُنُوبِهِ،

خداوندا ای دارنده بخشش و شکوه و ستایش زیبا و سپاس، از تو می‌خواهم خواستن کسی که خاضعانه به درگاهت گردن نهاده، و بر خاک مالید برای تو بینی‌اش را و برای تو چهره‌اش را بر خاک کشید، و خوار کرد برای تو نفسش را و سرازیر شد از بیم تو اشک‌هایش، و مکرر گشت قطرات گریه‌اش، و اعتراف نمود برای تو به گناهانش،

وَفَضَحْتُهُ عِنْدَكَ خَطِيئَتُهُ، وَشَانَتْهُ عِنْدَكَ جَرِيرَتُهُ، وَضَعَفَتْ عِنْدَ ذَلِكَ قُوَّتُهُ، وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ، وَأَنْقَطَعَتْ عَنْهُ أَسْبَابُ خَدَائِعِهِ وَأَضْمَحَلَّ عَنْهُ كُلُّ بَاطِلٍ، وَالْجَانَّةُ ذُنُوبُهُ إِلَى ذُلِّ مَقَامِهِ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَخُضُوعِهِ لَدَيْكَ، وَابْتِهَالِهِ إِلَيْكَ.

و رسوا کرد او را نزد تو خطایش، و او را زشت ساخت نزد تو گناهِش، و ناتوان شد در آن وقت نیرویش، و اندک گشت چاره‌اش، و بریده شد از او وسایل فریب‌کاری‌هایش، و از بین رفت از او هر باطلی، و گناهانش او را ناگزیر ساختند به خواری جایگاهش در برابرت، و خضوعش نزد تو و توسلش به درگاهت.

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ سُؤَالَ مَنْ هُوَ بِمَنْزِلَتِهِ، وَأَرْعَبُ إِلَيْكَ كَرَعْبَتِهِ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ كَتَضَرُّعِهِ، وَأَبْتَهَلُ إِلَيْكَ كَأَشَدِّ ابْتِهَالِهِ. اللَّهُمَّ فَارْحَمِ اسْتِكَانَةَ مَنْطِقِي وَذُلَّ مَقَامِي وَمَجْلِسِي، وَخُضُوعِي إِلَيْكَ بِرِقَبَتِي. أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الْهُدَى مِنَ الضَّلَالَةِ، وَالْبَصِيرَةَ مِنَ الْعَمَى، وَالرُّشْدَ مِنَ الْعَوَايَةِ.

از تو می‌خواهم خداوندا، خواستن کسی که در منزلت او باشد، و به تو اشتیاق می‌ورزم همچون اشتیاقش، و تضرع می‌کنم به سوی تو همچون تضرعش، و متوسل می‌شوم به درگاهت همچون شدیدترین توسلش، خداوندا، رحم کن فروتنی کلامم و خواری جایگاهم را ایستاده باشم یا نشسته، و خضوعم را برای تو با گردنم. از تو

می‌خواهم هدایت از گمراهی، و بینایی از کوری، و صلاح و درستی و به حق رسیدن از فرورفتن در نادانی و بیراهه.

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَكْثَرَ الْحَمْدِ عِنْدَ الرَّخَاءِ، وَأَجْمَلَ الصَّبْرِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ، وَأَفْضَلَ الشُّكْرِ عِنْدَ مَوْضِعِ الشُّكْرِ، وَالتَّسْلِيمِ عِنْدَ الشُّبُهَاتِ.

و از تو می‌خواهم خدایا، سپاس بیشتر را هنگام آسودگی و رفاه، و نیکوترین صبر را هنگام مصیبت و برترین شکر را در جایگاه شکرگزاری، و تسلیم شدن به تو را هنگام شبهات.

وَأَسْأَلُكَ الْقُوَّةَ فِي طَاعَتِكَ، وَالضَّعْفَ عَن مَعْصِيَتِكَ، وَالْهَرَبَ إِلَيْكَ مِنْكَ، وَالتَّقَرُّبَ إِلَيْكَ رَبِّ لِرِضَايَ، وَالتَّحَرِّيَ لِكُلِّ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي فِي إِسْخَاطِ خَلْقِكَ التِّمَاسًا لِرِضَاكَ.

و از تو درخواست می‌کنم نیرومندی در طاعتت، و ناتوانی در نافرمانی‌ات، و فرار به سوی تو از تو، و تقرب جستن به تو را پروردگرم تا خشنود گردی، و جستجوی هر چیزی که تو را خشنود گرداند از من، در خشمگین کردن آفریدگانت در جستجوی خرسندیت.

رَبِّ مَنْ أَرْجُوهُ إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي؟ أَوْ مَنْ يَعُودُ عَلَيَّ إِنْ أَفْصَيْتَنِي؟ أَوْ مَنْ يَنْفَعُنِي عَفْوُهُ إِنْ عَاقَبْتَنِي؟ أَوْ مَنْ أَوْمَلُ عَطَايَاهُ إِنْ حَرَمْتَنِي؟ أَوْ مَنْ يَمْلِكُ كِرَامَتِي إِنْ أَهَنْتَنِي؟ أَوْ مَنْ يَضْرِبُ هَوَانَهُ إِنْ أَكْرَمْتَنِي؟

پروردگرم، چه کسی را امیدوار باشم اگر مرا ترحم نکنی؟! یا اینکه چه کسی بر من لطف کند اگر مرا دور کنی؟ چه کسی عفوش مرا سود دهد اگر تو کیفرم دهی؟! یا چه کسی را امیدوار بخشش‌های او باشم اگر محرومم کنی؟! یا چه کسی مرا گرامی بدارد اگر تو مرا خوار بداری؟ یا چه کسی خواری‌اش مرا زیان دهد، اگر تو مرا گرامی بداری؟! بداری؟!

رَبِّ مَا أَسُوءَ فِعْلِي، وَأَفْبَحَ عَمَلِي، وَأَفْسَى قَلْبِي، وَأَطْوَلَ أَمَلِي، وَأَقْصَرَ أَجَلِي، وَأَجْرَانِي عَلَى عِصْيَانِ مَنْ خَلَقَنِي!

پروردگرم، چه بد است کارم، و چه زشت است عملم، و چه سخت است دلم، و چه طولانی است آرزویم، و چه کوتاه است عمرم، و چه گستاخم بر نافرمانی کسی که مرا آفرید!

رَبِّ وَمَا أَحْسَنَ بَلَاءَكَ عِنْدِي، وَأَظْهَرَ نِعْمَاءَكَ عَلَيَّ، كَثُرَتْ عَلَيَّ مِنْكَ النِّعَمُ فَمَا أَحْصِيهَا، وَقَلَّ مِنِّي الشُّكْرُ فِيمَا أَوْلَيْتَنِيهِ فَبَطَرْتُ بِالنِّعَمِ، وَتَعَرَّضْتُ لِلنِّقَمِ، وَسَهَوْتُ عِنْدَ الذُّكْرِ، وَرَكِبْتُ الْجَهْلَ بَعْدَ الْعِلْمِ، وَجَزْتُ مِنَ الْعَدْلِ إِلَى الظُّلْمِ، وَجَاوَزْتُ الْبِرَّ إِلَى الْإِثْمِ وَصَرْتُ إِلَى الْهَرَبِ مِنَ الْخَوْفِ وَالْحُزْنِ، فَمَا أَصْغَرَ حَسَنَاتِي وَأَقَلَّهَا فِي كَثْرَةِ ذُنُوبِي، وَمَا أَكْثَرَ ذُنُوبِي، وَأَعْظَمَهَا عَلَيَّ قَدْرٍ صَغِيرِ خَلْقِي وَضَعْفِ رُكْنِي!

پروردگارم، و چه نیکوست آزمودنت مرا، و چه آشکار است نعمت‌هایت بر من! فراوان گشت بر من از تو نعمت‌ها که قابل شمارش من نیست، و اندک شد از من سپاسگزاری در آنچه به من داده‌ای، پس سرمست شدم به نعمت‌ها و خود را در معرض انتقام و عقوبت قرار دادم، و هنگام ذکر، فراموشی به من دست داد، و مرتکب نادانی شدم پس از آگاهی و از عدل به سوی ظلم گذشتم، و از نیکی به سوی گناه رفتم. و به فرار پای گذاشتم، از ترس و اندوه، پس چه کوچک اند نیکی‌هایم و چه اندک اند در برابر فراوانی گناهانم، و چه بسیارند گناهانم، و چه عظیم هستند با وجود کوچکی خلقتم و ناتوانی قدرتم!

رَبِّ وَمَا أَطْوَلَ أَمَلِي فِي قِصْرِ أَجَلِي، وَأَقْصَرَ أَجَلِي فِي بُعْدِ أَمَلِي! وَمَا أَفْبَحَ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي!

پروردگارم و چه طولانی است آرزویم با وجود کوتاهی عمرم، و چه کوتاه است عمرم در برابر آرزوی دورم! و چه زشت است پنهان و آشکارم!

رَبِّ لَا حُجَّةَ لِي إِنْ احْتَجَجْتُ، وَلَا عُدْرَ لِي إِنْ اعْتَذَرْتُ، وَلَا شُكْرَ عِنْدِي إِنْ ابْتَلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ إِنْ لَمْ تُعْنِي عَلَى شُكْرِ مَا أَوْلَيْتَ.

پروردگارم مرا حجتی نیست اگر احتجاج کنم، و مرا عذری نیست اگر عذرخواهی کنم، نیست سپاسی نزد من اگر نعمت دهی و عطا کنی اگر مرا یاری نمایی بر سپاسگزاری آنچه به من احسان نموده‌ای.

رَبِّ مَا أَحَفَّ مِيزَانِي غَدًا إِنْ لَمْ تُرَجِّحْهُ، وَأَزَلَّ لِسَانِي إِنْ لَمْ تُثَبِّتْهُ! وَأَسْوَدَ وَجْهِي إِنْ لَمْ تُبَيِّضْهُ!

پروردگارم، چه سبک خواهد بود میزان عملم در فردای قیامت اگر آن را برتری ندهی! و چه لغزش کار است زبانم اگر ثباتش ندهی! و چه سیاه است رویم اگر سفیدش نگردانی!

رَبِّ كَيْفَ لِي بِدُنُوبِي الَّتِي سَلَفَتْ مِنِّي قَدْ هَدَّتْ لَهَا أَرْكَانِي.

پروردگارا چه کنم با گناهان گذشته‌ام که پایه‌های مرا ویران نموده است.

رَبِّ كَيْفَ أَطْلُبُ شَهَوَاتِ الدُّنْيَا وَأَبْكَى عَلَى حَيْبَتِي فِيهَا، وَلَا أَبْكَى عَلَى نَفْسِي وَتَشْتَدُّ حَسْرَاتِي عَلَى عِصْيَانِي وَتَفْرِيطِي!

پروردگارا چگونه شهوت‌های دنیا را می‌طلبم و بر ناکامی‌ام در مورد آنها می‌گریم، ولی بر خود نمی‌گریم، و افسوس خوردنم بر نافرمانی و کوتاهی نمودنم شدید نمی‌گردد!

رَبِّ دَعَوْتِي دَوَاعِيَ الدُّنْيَا فَاجْبُثْهَا سَرِيعًا، وَرَكَعْتُ إِلَيْهَا طَائِعًا، وَدَعَوْتِي دَوَاعِيَ الْآخِرَةِ فَتَثَبَّطْتُ عَنْهَا، وَأَبْطَأْتُ فِي الْإِجَابَةِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَيْهَا، كَمَا سَارَعْتُ إِلَى دَوَاعِيَ الدُّنْيَا وَحَطَّامِهَا الْهَامِدِ، وَهَشِيمِهَا الْبَائِدِ وَسَرَابِهَا الدَّاهِبِ.

پروردگارم، انگیزه‌های دنیا مرا فراخواندند و آنها را شتابان اجابت نمودم و به سوی‌شان از روی میل رفتم، و فراخوان‌های آخرت مرا فراخواندند پس در برابر آنها سنگین گشتم، و دیر کردم در اجابت و شتافتن به سوی آنها، آنگونه که به سوی فراخوان‌های دنیا و توشه نیست شونده‌اش، و دارایی ناچیز تباه شونده و سراب از بین رونده‌اش شتافتم.

رَبِّ خَوْفْتَنِي وَشَوْفْتَنِي، وَاحْتَجَجْتَ عَلَيَّ بِرُقِّي، وَكَفَلْتَ لِي بِرِزْقِي، فَأَمِنْتُ خَوْفَكَ، وَتَبَيَّنْتُ عَنْ تَشْوِيقِكَ، وَلَمْ أَتَكَلَّ عَلَى صَمَانِكَ، وَتَهَاوَنْتُ بِاحْتِجَاجِكَ.

پروردگارم مرا ترساندی و تشویق نمودی، احتجاج کردی بر من به برده بودنم، و روزی‌ام را بر عهده خویش پذیرفتی، پس از ترس تو ایمن شدم، و در برابر تشویقت سنگینی روا داشتم، و به ضمانتت متکی نشدم، و حجت گرفتنت را سست شمردم.

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ أَمْنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا خَوْفًا وَحَوْلًا تَتَّبِطِي شَوْقًا، وَتَهَاوُونِي بِحِجَّتِكَ فَرَقًا مِنْكَ، ثُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي مِنْ رِزْقِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ.

خداوندا پس ایمنی من از تو را در این دنیا ترس قرار ده، و سنگینی کردنم را به اشتیاق تبدیل کن، و سست شمردنم حجتت را هراسی از تو قرار ده، و آنگاه مرا خرسند ساز به آنچه برایم از روزیات قسمت نموده‌ای ای بزرگوار ای بزرگوار.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ رِضَاكَ عِنْدَ السَّخْطَةِ، وَالْفُرْجَةَ عِنْدَ الْكُرْبَةِ، وَالنُّورَ عِنْدَ الظُّلْمَةِ، وَالْبَصِيرَةَ عِنْدَ تَشْبُهَةِ الْفِتْنَةِ.

از تو به نام عظیمت درخواست می‌کنم خشنودیات را هنگام خشم، و گشایش را هنگام سختی و اندوه، و نور را هنگام تاریکی، و بینایی را هنگام شبهات فتنه.

رَبِّ اجْعَلْ جُنَّتِي مِنْ خَطَايَايَ حَصِينَةً، وَدَرَجَاتِي فِي الْجَنَانِ رَفِيعَةً، وَأَعْمَالِي كُلَّهَا مَتَقَبَّلَةً، وَحَسَنَاتِي مُضَاعَفَةً زَاكِيَةً، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَمِنْ رَفِيعِ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ، وَمِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ، وَالْجَفَاءَ بِالْحِلْمِ، وَالْجَوْرَ بِالْعَدْلِ، وَالْقَطِيعَةَ بِالْبِرِّ، وَالْجَزَعَ بِالصَّبْرِ، وَالْهُدْيَ بِالضَّلَالَةِ، وَالْكَفْرَ بِالْإِيمَانِ، أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

پروردگارا، سپر بازدارنده‌ام از خطاهایم را استوار ساز، و درجات مرا در بهشت بلند فرما، و اعمالم همه را پذیرفته شده، و حسناتم را مضاعف و پاک گشته قرار بده، به تو پناه می‌برم از همه فتنه‌ها آنچه از آنها آشکار باشد و آنچه پنهان است، و از رفعت در خوردنی و نوشیدنی، و از شر آنچه می‌دانم و از شر آنچه نمی‌دانم، و به تو

پناه می‌برم از اینکه بخرم جهل را با علم، و جفاکاری را با بردباری و ستم را با عدالت و قطع نمودن دوستی‌ها و خویشی‌ها را با شکیبایی، و هدایت را با گمراهی و کفر را با ایمان، اجابت فرما ای پروردگار جهانیان.